

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 14ης Ιουλίου 2005 *

Στην υπόθεση T-126/03,

Reckitt Benckiser (España), SL, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπού-
μενη από τον Esteve Sanz, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους A. von
Mühlendahl, I. de Medrano Caballero και A. Folliard-Monguiral,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Aladin Gesellschaft für innovative mikrobiologische Systeme GmbH, με έδρα το Luckenwalde (Γερμανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Ιανουαρίου 2003 (υπόθεση R 389/2002-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Reckitt Benckiser (España), SL, και της Aladin Gesellschaft für innovative mikrobiologische Systeme GmbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και V. Vadapalas, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Απριλίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Αυγούστου 2003,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 20 Μαρτίου 1997, η Lipolyt Gesellschaft für innovative mikrobiologische Systeme mbH, η οποία μετονομάστηκε σε Aladin Gesellschaft für innovative mikrobiologische Systeme GmbH (στο εξής: αντίδικος ενώπιον του ΓΕΕΑ), υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί, αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα ALADIN.
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 1, 3, 35, 37 και 42 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσαν αρχικώς στην εξής περιγραφή:

— κλάση 1: «Παρασκευάσματα βακτηριδίων, εκτός αυτών για ιατρική ή κτηνιατρική χρήση· βάσεις (χημικά προϊόντα)· αντιδιαβρωτικά (περιλαμβανόμενα στην κλάση 1)· οξέα (περιλαμβανόμενα στην κλάση 1)· βιοχημικοί

καταλύτες· χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία και την επιστήμη· χημικές ύλες ανθεκτικές σε οξέα· χλώριο· χλωρίδια· απορρυπαντικά (περιλαμβανόμενα στην κλάση 1)· μέσα αποσκληρυνσης (μέσα για την αφαίρεση ασβέστη) (περιλαμβανόμενα στην κλάση 1)· ένζυμα για τη βιομηχανία· παρασκευάσματα ενζύμων για τη βιομηχανία· ζυμομύκητες για χημική χρήση· παρασκευάσματα για το διαχωρισμό λιπών· χλωριούχο αμμώνιο· υδροξείδιο του αμμωνίου για τη βιομηχανία·

- κλάση 3: «Παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· αποχρωστικά· μέσα καθαρισμού αποχετεύσεων· μέσα για την αφαίρεση χρωμάτων· παρασκευάσματα για την αφαίρεση λίπους (περιλαμβανόμενα στην κλάση 3)· παρασκευάσματα για την αφαίρεση βερνικιού· μέσα για την απομάκρυνση λεκέδων· έλαια καθαρισμού· μέσα απόξεσης (περιλαμβανόμενα στην κλάση 3)· τερεβινθίνη για λιπαντική χρήση· το σύνολο των προαναφερθέντων ειδών εκτός των βοηθητικών μέσων από υφαντουργικά υλικά και των βοηθητικών παρασκευασμάτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου»·
- κλάση 35: «Υπηρεσίες δικαιοχρήσης, συγκεκριμένα μεσιτεία οργανωτικής και επιχειρησιακοοικονομικής τεχνογνωσίας στον τομέα της υγιεινής και του καθαρισμού σωλήνων»·
- κλάση 37: «Οικοδομικές εργασίες· υπηρεσίες εγκατάστασης· καθαρισμοί σωλήνων και αποχετεύσεων· εκμίσθωση μηχανών καθαρισμού· απολύμανση· λουστράρισμα· μυοκτονία· εργασίες προστασίας από τη διάβρωση· αμμοβολές· εξολόθρευση επιβλαβών ζώων και ζυυφίων όχι για τη γεωργία»·
- κλάση 42: «Παροχή τεχνικών συμβουλών και γνωματεύσεων· ανάπτυξη και σύλληψη ιδεών πάνω σε διεργασίες και μηχανήματα, καθώς και για συσκευές συντήρησης, διατήρησης και καθαρισμού συστημάτων σωληνώσεων· ανάπτυξη και κατασκευή μηχανημάτων, συσκευών και αισθητήρων για την τεχνολογία της εξ αποστάσεως δράσης και μετάδοσης εικόνας· δημιουργία προγραμμάτων επεξεργασίας δεδομένων, εκτός από προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών κατάδυσης»·

- 4 Στις 8 Ιουνίου 1998, η εν λόγω αίτηση δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών Σημάτων* (*Bulletin des marques communautaires*) αριθ. 42/98.
- 5 Στις 8 Σεπτεμβρίου 1998, η Reckitt & Colman SA άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για όλα τα προϊόντα της κλάσεως 3, στηριζόμενη στους προβλεπόμενους στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού λόγους. Η ανακοπή στηριζόταν στην ύπαρξη του προγενέστερου εθνικού σήματος ALADDIN (στο εξής: προγενέστερο σήμα), που καταχωρίστηκε στην Ισπανία, με τον αριθμό 20 512, στις 29 Ιουλίου 1912 και αναθεωρήθηκε στις 16 Μαΐου 1993, το οποίο καλύπτει προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων».
- 6 Το εν λόγω προγενέστερο σήμα εκχωρήθηκε ακολούθως στην προσφεύγουσα.
- 7 Κατόπιν αιτήσεως που υπέβαλε ο αντίδικος ενώπιον του ΓΕΕΑ στις 30 Απριλίου 1999, το ΓΕΕΑ κάλεσε την προσφεύγουσα να αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος, όπως προβλέπει το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 και ο κανόνας 22, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1).
- 8 Στις 26 Ιουλίου 1999, η προσφεύγουσα κοινοποίησε στο ΓΕΕΑ, προκειμένου να αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος, αντίγραφα των τιμολογίων που είχε αποστείλει σε πελάτες της στην Ισπανία και φυλλάδια που απεικόνιζαν την ποικιλία των προϊόντων που διέθετε στο εμπόριο.

- 9 Στις 28 Φεβρουαρίου 2000, ο αντίδικος ενώπιον του ΓΕΕΑ περιόρισε τα προϊόντα της κλάσεως 3, για τα οποία ζητούσε την καταχώριση του σήματος, στα εξής:

«Παρασκευάσματα καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων.»
- 10 Στις 27 Μαρτίου 2000, η προσφεύγουσα, κατόπιν της κοινοποίησης του προαναφερθέντος περιορισμένου καταλόγου από το τμήμα ανακοπών, ενέμεινε στην ανακοπή κατά του συνόλου των προϊόντων της κλάσεως 3.
- 11 Με απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', των άρθρων 42 και 43 του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95. Πρώτον, όσον αφορά την απόδειξη χρήσεως του προγενέστερου σήματος, το τμήμα ανακοπών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προέκυπτε η χρήση του προγενέστερου σήματος για προϊόντα πολύ πιο συγκεκριμένα από τα προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων, κατηγορία για την οποία αυτό είχε καταχωριστεί. Ως εκ τούτου, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, η ανακοπή έπρεπε να εξεταστεί αποκλειστικά σε σχέση με το ειδικό αυτό προϊόν, ήτοι προϊόν στιλβώσεως των μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι). Δεύτερον, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι, μολονότι τα σημεία ήταν σε μεγάλο βαθμό παρόμοια, δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, δεδομένου ότι τα προϊόντα ήταν πολύ διαφορετικά όσον αφορά τη φύση τους, τον προορισμό τους, τον τρόπο χρήσης τους, τους τελικούς καταναλωτές τους και τα δίκτυα διανομής τους.
- 12 Στις 25 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

- 13 Με απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 4 Φεβρουαρίου 2003, το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Στην ουσία, το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφενός, ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος είχε αποδειχθεί μόνο για το εν λόγω ειδικό προϊόν και, αφετέρου, ότι, μολονότι τα σήματα ήταν σχεδόν όμοια και παρά τον εγγενή διακριτικό τους χαρακτήρα, δεν υφίστατο, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κίνδυνος συγχύσεως στην Ισπανία, καθότι τα προϊόντα διέφεραν πολύ μεταξύ τους, δεδομένου ιδίως ότι οι καταναλωτές γνωρίζουν τα προϊόντα του ενώπιον του ΓΕΕΑ αντιδίκου, καθώς και της διαφορετικής φύσεως και του διαφορετικού προορισμού των εν λόγω προϊόντων.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 14 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προτάσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, δεδομένου ότι ο αντίδικος ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν είχε καταθέσει υπόμνημα αντικρούσεως.
- 15 Κατά τη συζήτηση αυτή, το Πρωτοδικείο έλαβε γνώση του ότι τα αιτήματα της προσφυγής απέβλεπαν μόνο στο να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικαστεί το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και των διαδικασιών της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ.

17 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

18 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ κλήθηκε να ενημερώσει το Πρωτοδικείο για την πορεία της πτωχευτικής δίκης του ενώπιον του ΓΕΕΑ αντιδίκου, καθώς και για τις συνέπειες της καταστάσεως αυτής επί της υποβληθείσας αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος. Το ΓΕΕΑ ικανοποίησε το αίτημα αυτό με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Νοεμβρίου 2004. Η προφορική διαδικασία περατώθηκε με απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2004.

Σκεπτικό

19 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του αυτού κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 20 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα κάλυπτε μόνον το ειδικό προϊόν, σε σχέση με το οποίο απέδειξε την ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος στην Ισπανία, ήτοι προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι).
- 21 Κατά την άποψή της, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για το ειδικό αυτό προϊόν συνεπάγεται την απόδειξη χρήσεως του σήματος για τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» εν γένει. Το ειδικό αυτό προϊόν ανήκει σ' αυτήν την κατηγορία προϊόντων. Επομένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής πρέπει να θεωρηθεί ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε για τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» και όχι αποκλειστικά για τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων που συνίστανται σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι)».
- 22 Συναφώς, η προσφεύγουσα ερμηνεύει το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ως εφαρμοζόμενο στις περιπτώσεις στις οποίες ο ανακόπτων δεν είναι σε θέση να αποδείξει τη χρήση του σήματος για προϊόντα ανήκοντα σε διαφορετικές κατηγορίες προϊόντων περιλαμβανομένων σε μία ή περισσότερες κλάσεις. Επομένως, ευλόγως μπορεί να θεωρηθεί ότι το σήμα καταχωρίστηκε μόνο για τις κατηγορίες των προϊόντων για τις οποίες ο ανακόπτων μπόρεσε να αποδείξει τη χρήση του.
- 23 Τα σχετικά με το προϊόν στοιχεία που προβλήθηκαν ως απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για μια κατηγορία προϊόντων, όπως ο προορισμός, η συσκευασία, ο τρόπος χρήσης ή τα δίκτυα διανομής, δεν ασκούν ουδεμία επιρροή

ως προς την εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94. Κατά τη νομολογία του Πρωτοδικείου, τα στοιχεία αυτά ασκούν αντιθέτως επιρροή ως προς την αξιολόγηση του ενδεχόμενου κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου η καταχώριση ζητείται για προϊόντα της ίδιας κλάσεως.

24 Δεδομένου ότι, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, το προϊόν που προστατεύεται από το προγενέστερο σήμα επιτίθεται χειρωνακτικά στην εξωτερική επιφάνεια μεταλλικών αντικειμένων με ένα κομμάτι διαποτισμένο βαμβάκι και προορίζεται για οικιακή χρήση, ενώ το προϊόν για το οποίο ζητείται η καταχώριση σήματος συνιστά παρασκεύασμα καθαρισμού που εγχέεται στο εσωτερικό φραγμένων ή μολυσμένων σωληνώσεων και απευθύνεται αποκλειστικά σε επαγγελματίες, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά, ως εκ τούτου, παράβαση του προαναφερθέντος άρθρου.

25 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, κρίνοντας στο πλαίσιο της ανακοπής ότι το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί αποκλειστικά για «βαμβάκι διαποτισμένο με ουσία για τη στίλβωση μετάλλων και προοριζόμενο αποκλειστικά για οικιακή χρήση», η προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.

26 Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94. Επικαλείται δύο επιχειρήματα προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού. Αφενός, κατά τον προσδιορισμό της εκτάσεως χρήσεως του προγενέστερου σήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων και των υπηρεσιών των οποίων η χρήση αποδείχθηκε, προκειμένου να εκτιμάται ο κίνδυνος συγχύσεως του προγενέστερου σήματος με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στο πλαίσιο συγκεκριμένης αγοράς. Αφετέρου, το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του αν ο κατάλογος των προϊόντων και υπηρεσιών του προγενέστερου σήματος περιλαμβάνει ένα μόνον άρθρο.

- 27 Όσον αφορά το πρώτο από τα επιχειρήματα αυτά, το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι το κοινοτικό δίκαιο περί σημάτων επιβάλλει στον δικαιούχο σήματος την ουσιαστική χρήση του καταχωρισμένου σήματος, ώστε να προστατεύεται αποκλειστικά η θέση που αυτό όντως καταλαμβάνει στην αγορά. Σύμφωνα με την όγδοη αιτιολογική σκέψη της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), και με την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, σκοπός της επιταγής αυτής είναι η μείωση των συγκρούσεων μεταξύ των σημάτων και ο περιορισμός του αριθμού των σημάτων που παραμένουν καταχωρισμένα στο μητρώο χωρίς να χρησιμοποιούνται στην πράξη [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2003, T-174/01, Goulbourn κατά ΓΕΕΑ — Redcats (Silk Cocoon), Συλλογή 2003, σ. II-789, σκέψη 38].
- 28 Ως εκ τούτου, προκειμένου να αποφεύγονται «τεχνητές συγκρούσεις», το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος δικαιολογείται μόνο στο μέτρο που το σήμα έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί. Ο σκοπός αυτός επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο, που μεριμνούν ώστε η έκταση της προστασίας που αναγνωρίζεται σε ένα σήμα να μη βαίνει πέραν των ορίων που είναι αναγκαία για την προστασία των νομίμων συμφερόντων του δικαιούχου του.
- 29 Κατά το ΓΕΕΑ, στην περίπτωση σημάτων καταχωρισμένων για τους διάφορους εμπορικούς τομείς στους οποίους χρησιμοποιούνται, η αποκλειστική προστασία του προγενέστερου σήματος δεν πρέπει να εμποδίζει την καταχώριση του πιο πρόσφατου σήματος, με εξαίρεση την περίπτωση που το προγενέστερο σήμα είναι παγκοίμως γνωστό. Αυτό αντικατοπτρίζεται στην *in concreto* προσέγγιση του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου όσον αφορά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, τα οποία έκριναν ότι, κατά την εξέταση της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών με τα εν λόγω σημεία, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο βαθμός αναγνωρίσεως του προγενέστερου σήματος στην αγορά (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 24, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 23), το επίπεδο επιμελείας του μέσου καταναλωτή (προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26), η φύση των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών, οι τελικοί καταναλωτές και ο τρόπος χρήσεώς τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός τους χαρακτήρας (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 23).

- 30 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει, εξάλλου, ότι, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι συγκεκριμένοι όροι διαθέσεως των προϊόντων στο εμπόριο. Επομένως, θα αντέφασκε αν αμφισβητούσε ότι τούτο ισχύει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94.
- 31 Συγκεκριμένα, όταν η ανακοπή στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, αντικείμενο του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του ίδιου κανονισμού είναι να διαπιστωθεί αν υπάρχει *in concreto* κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος, όπως θεωρείται ότι αυτό έχει καταχωριστεί, και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, και μάλιστα με αποκλειστικό σκοπό να διαπιστωθεί αν η ανακοπή είναι βάσιμη.
- 32 Επομένως, στο μέτρο που, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, το ενδεχόμενο συγκρούσεως μεταξύ δύο διακριτικών σημείων πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την αγορά και όχι με το μητρώο, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλες οι σχετικές με τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων ή υπηρεσιών περιστάσεις που μπορούν να συναχθούν από την απόδειξη χρήσεως του σήματος, η οποία προσδιορίζει το πεδίο προστασίας του σήματος κατά τρόπο πιο αντικειμενικό και ευδιάκριτο.
- 33 Κατά συνέπεια, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, θεωρώντας ότι το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί αποκλειστικά για προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι), του οποίου το βασικό χαρακτηριστικό είναι ότι προορίζεται κυρίως για οικιακή χρήση. Αντιθέτως, αν γινόταν δεκτό, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι η απόδειξη χρήσεως του σήματος για το εν λόγω ειδικό προϊόν αποδεικνύει την ουσιαστική χρήση του για όλη την κατηγορία που αποτελεί αντικείμενο της καταχώρισεως, ήτοι τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων», τούτο θα έθιγε την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Συγκεκριμένα, η ερμηνεία αυτή έχει ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ορισμού της οικείας αγοράς και τον περιορισμό της προσβάσεως άλλων επιχειρήσεων σε διαφορετικές αγορές κατά τρόπο δυσανάλογο. Κατά το ΓΕΕΑ, αυτό ακριβώς το είδος τεχνητής συγκρούσεως επιδιώκουν να αποφύγουν το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 καθώς και η νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

- 34 Ακολούθως, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του αν ο κατάλογος των προϊόντων ή υπηρεσιών που αφορούν το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνει ένα μόνον άρθρο. Είναι αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η διάταξη αυτή δεν τυγχάνει εφαρμογής παρά μόνο στην περίπτωση που ο κατάλογος των προϊόντων και των υπηρεσιών του προγενέστερου σήματος περιλαμβάνει περισσότερα του ενός άρθρα και ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, η απόδειξη εν προκειμένω της χρήσεως του προγενέστερου σήματος για το εν λόγω ειδικό προϊόν ισοδυναμεί με απόδειξη χρήσεως του εν λόγω σήματος για την κατηγορία των προϊόντων στην οποία ανήκει και για την οποία έχει καταχωριστεί.
- 35 Αφενός, το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται, συγκεκριμένα, ότι ο κανονισμός 40/94 δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο ικανό να στηρίξει την ερμηνεία της προσφεύγουσας για την τελευταία περίοδο του άρθρου 43, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού. Αφετέρου, μια τέτοια ερμηνεία θα είχε ως συνέπεια ότι ο εκάστοτε ανακόπτων θα μπορούσε εύκολα να απαλλαγεί από την επιταγή ουσιαστικής χρήσεως του σήματος, διατυπώνοντας την περιγραφή της καταχωρισμένης κατηγορίας προϊόντων με γενικούς όρους και, κατ' αυτόν τον τρόπο, επεκτείνοντας τεχνητά την προστασία του σήματος σε προϊόντα μη διατιθέμενα στο εμπόριο.
- 36 Επιπλέον, από την πρακτική λήψεως αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι η χρήση μιας υποκατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών δεν ισοδυναμεί, κατ' αρχήν, με τη χρήση γενικότερης κατηγορίας, ανεξαρτήτως του αν το προγενέστερο σήμα δεν καλύπτει παρά μία μόνον κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών.
- 37 Τέλος, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, ναι μεν μια κατηγορία συνιστά ένα σύνολο ομοιογενών ως προς τη φύση τους προϊόντων, τα προϊόντα όμως αυτά μπορούν να είναι ετερογενή ως προς τον προορισμό τους, τους τελικούς καταναλωτές τους και τα δίκτυα διανομής τους, όπως ισχύει εν προκειμένω. Συναφώς, το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 επιβάλλει να προσδιορίζονται, σε κάθε περίπτωση και για κάθε κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών, υποκατηγορίες που να αντικατοπτρίζουν το περιεχόμενο της αποδεδειγμένης χρήσεως, εφόσον η αρχική περιγραφή του προγενέστερου σήματος ενδέχεται να καλύπτει προϊόντα ή υπηρεσίες που διαφέρουν αρκετά ως προς τον προορισμό τους, του τελικούς καταναλωτές και τα δίκτυα διανομής.

- 38 Εν προκειμένω, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδεικνύει ότι τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» δεν συνιστούν ομοιογενές σύνολο, στο μέτρο που αυτή η κατηγορία καλύπτει ένα ευρύ φάσμα προϊόντων με διαφορετικούς προορισμούς (χρησιμοποιούνται τόσο για τα μαχαιροπίρουνα όσο και για τον καθαρισμό της επιφάνειας μεταλλικών κατασκευών), διαφορετικούς τελικούς καταναλωτές (μέσος καταναλωτής προϊόντων τρέχουσας χρήσεως ή μεταλλουργός) και διαφορετικούς χώρους πώλησεως (σιδηροπωλεία, υπεραγορές ή εκτός χώρου πώλησεως στην περίπτωση που η πώληση του προϊόντος συνδέεται με την παροχή υπηρεσίας για την κατεργασία των μετάλλων). Ο ορισμός της υποκατηγορίας από το τμήμα προσφυγών, ήτοι των «προϊόντων στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενα σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι)», είναι ως εκ τούτου ο ενδεικνυόμενος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 39 Το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 έχει ως εξής:

«2. Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.

3. Η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α), υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.»

40 Ο κανόνας 22 του κανονισμού 2868/95 ορίζει τα εξής:

«2. Αν αμφισβητείται η καταχώριση της τροποποίησης σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 3, του κανονισμού, εφαρμόζονται αναλόγως οι περί ανακοπής διατάξεις του κανονισμού και των παρόντων κανόνων.»

41 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε για «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» της κλάσεως 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας. Δεν αμφισβητείται ακόμη ότι, κατόπιν αιτήσεως του αντιδίκου ενώπιον του ΓΕΕΑ, η προσφεύγουσα προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, ήτοι έγγραφα που αποδεικνύουν την πραγματική του χρήση για τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντος στιλβώσεως μετάλλων συνισταμένου σε βαμβάκι διαποτισμένου με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι).

42 Πρέπει, ωστόσο, να υπομνησθεί ότι η επιταγή περί ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος αποβλέπει στον περιορισμό του κινδύνου συγκρούσεως μεταξύ δύο σημάτων, προστατεύοντας μόνον τα σήματα που όντως χρησιμοποιήθηκαν, εφόσον δεν υπάρχει εύλογη οικονομική αιτία για τη μη χρησιμοποίησή τους. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται με την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94 που κάνει ρητή αναφορά στον σκοπό αυτό (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση *Silk Cocoon*, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 38). Αντιθέτως, σκοπός του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 δεν είναι ούτε η αξιολόγηση της εμπορικής επιτυχίας ούτε ο έλεγχος της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχείρησης ή και η εξασφάλιση της προστασίας των σημάτων μόνο για τις ποσοτικώς σημαντικές εμπορικές επιχειρήσεις [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-334/01, *MFE Marienfelde* κατά ΓΕΕΑ — *Vétoquinol* (HIPOVITON), Συλλογή 2004, σ. II-2787, σκέψη 38, και T-203/02, *Sunrider* κατά ΓΕΕΑ — *Espadafor Caba* (VITAFRUIT), Συλλογή 2004, σ. II-2811, σκέψη 38].

- 43 Επομένως, ο επιδιωκόμενος μέσω της εν λόγω απαιτήσεως σκοπός δεν είναι η οριοθέτηση της εκτάσεως της προστασίας του προγενέστερου σήματος για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες τα οποία κάλυπτε σε ορισμένη χρονική στιγμή, αλλά η γενικότερη εξασφάλιση ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε πράγματι για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί.
- 44 Από την άποψη αυτή, το άρθρο 43, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, καθώς και το άρθρο 43, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, το οποίο προβλέπει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 43, παράγραφος 2, στα προγενέστερα εθνικά σήματα, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι σκοπός τους είναι να αποφεύγεται η ευρεία προστασία μερικώς χρησιμοποιούμενου σήματος, για τον λόγο και μόνον ότι έχει καταχωριστεί για ευρύ φάσμα προϊόντων ή υπηρεσιών. Συναφώς, για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιεχόμενο των κατηγοριών των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα, ιδίως δε ο γενικός χαρακτήρας των όρων που χρησιμοποιήθηκαν για την περιγραφή των εν λόγω κατηγοριών, και μάλιστα ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες των οποίων η ουσιαστική χρήση αποδείχθηκε, ενδεχομένως, στην πράξη.
- 45 Από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι, αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί για μια κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών αρκετά ευρεία ώστε να διακρίνονται εντός αυτής διάφορες αυτόνομες υποκατηγορίες, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για μέρος αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών συνεπάγεται προστασία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μόνο για την ή τις υποκατηγορίες στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες πράγματι χρησιμοποιήθηκε το σήμα. Αντιθέτως, αν ένα σήμα έχει καταχωριστεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που ορίζονται κατά τρόπο τόσο σαφή και συγκεκριμένο ώστε δεν είναι δυνατό να υπάρξουν σημαντικές υποδιαιρέσεις εντός της οικείας κατηγορίας, στην περίπτωση αυτή η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες καλύπτει κατ' ανάγκη όλη αυτή την κατηγορία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής.
- 46 Συγκεκριμένα, να μεν σκοπός της έννοιας της μερικής χρήσεως είναι να εξακολουθούν να είναι διαθέσιμα τα σήματα που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για ορισμένη κατηγορία προϊόντων, πλην όμως δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να

στερεί τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος από κάθε προστασία για προϊόντα που, χωρίς να ταυτίζονται απολύτως με αυτά για τα οποία μπόρεσε να αποδείξει την ουσιαστική χρήση τους, δεν διαφέρουν ουσιαστικά από αυτά και εμπίπτουν στην ίδια ομάδα που μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διαιρεθεί διαφορετικά. Επιβάλλεται, συναφώς, η παρατήρηση ότι είναι στην πράξη αδύνατο για τον δικαιούχο του σήματος να αποδείξει τη χρήση του για όλες τις πιθανές παραλλαγές των προϊόντων τα οποία αφορά η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η έννοια «μέρος προϊόντων ή υπηρεσιών» δεν μπορεί να περιλάβει όλες τις εμπορικές εκφάνσεις ανάλογων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες επαρκώς διαφοροποιημένα, ώστε να αποτελούν συνεκτικές κατηγορίες ή υποκατηγορίες.

47 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε μόνο για «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων». Η περιγραφή αυτή περιορίζει, τόσο όσον αφορά τη λειτουργία των οικείων προϊόντων, ήτοι τη στίλβωση, όσο και το αντικείμενό τους, ήτοι τα μέταλλα, την κατηγορία των προϊόντων που, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, καλύπτει τα «παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση». Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η τελευταία αυτή κατηγορία εμπίπτει γενικότερα στην κλάση 3 του εν λόγω Διακανονισμού, η οποία περιλαμβάνει, πλην των παρασκευασμάτων για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση, τα ακόλουθα προϊόντα: «λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο· σαπούνια· είδη αρωματοποίησης, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά· οδοντοσκευάσματα».

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί για ένα σύνολο προϊόντων που αποτελούσε ιδιαίτερος σαφή και συγκεκριμένη υποκατηγορία της κατηγορίας των προϊόντων στην οποία ανήκε κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας.

49 Συνεπώς, προσκομίζοντας αδιαμφισβήτητα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ουσιαστική χρήση του σήματος για «προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι)», το οποίο συνιστά προφανώς «προϊόν στιλβώσεως μετάλλων» κατά την έννοια της υποκατηγορίας των

προϊόντων που αφορά το προγενέστερο σήμα, η προσφεύγουσα ορθώς απέδειξε την ουσιαστική χρήση του σήματος για το σύνολο αυτής της υποκατηγορίας, χωρίς να χρειάζεται να προβεί σε διάκριση ανάλογα με το ενδιαφερόμενο κοινό.

- 50 Κατά συνέπεια, εκτιμώντας, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ανακοπής, ότι το προγενέστερο σήμα είχε καταχωριστεί μόνο για «προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι)», το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94.
- 51 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, βάσει των διατάξεων του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94, μπορεί να θεωρηθεί ότι το προγενέστερο σήμα έχει καταχωριστεί μόνο για το μέρος των προϊόντων και υπηρεσιών για το οποίο αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του σήματος, οι εν λόγω διατάξεις αφενός περιορίζουν τα δικαιώματα που αντλεί ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος από την καταχώριση, κατά τρόπο ώστε δεν ερμηνεύονται τόσο ευρέως όπως τα ερμηνεύει το ΓΕΕΑ, και, αφετέρου, πρέπει να συμβιβαστούν με το έννομο συμφέρον του εν λόγω δικαιούχου να μπορεί, στο μέλλον, να διευρύνει το φάσμα των προϊόντων ή των υπηρεσιών του, στο πλαίσιο των όρων που προσδιορίζουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα, απολαύοντας της προστασίας που του παρέχει η καταχώριση του εν λόγω σήματος. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν, όπως εν προκειμένω, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα συνιστούν επαρκώς οριοθετημένη κατηγορία, όπως προαναφέρθηκε.
- 52 Κανένα από τα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.
- 53 Πρώτον, ισχύει μεν ότι σκοπός του άρθρου 43, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 40/94 είναι να αποφεύγονται οι τεχνητές συγκρούσεις μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρέπει όμως επίσης να σημειωθεί ότι η επιδίωξη του νόμιμου αυτού σκοπού δεν μπορεί να οδηγήσει σε αδικαιολόγητο περιορισμό της εκτάσεως της προστασίας του προγενέστερου σήματος, στην περίπτωση που τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες τα οποία αφορά η καταχώριση αντιπροσωπεύουν, όπως εν προκειμένω, μια αρκετά περιορισμένη κατηγορία.

- 54 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός του ΓΕΕΑ ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο προβαίνουν σε συγκεκριμένη αντιπαραβολή των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ευσταθεί, δεν ασκεί καμία επιρροή στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, η οποία προηγείται της όποιας εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημάτων και αποβλέπει αποκλειστικά στο να καθοριστεί αν και, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό, το σήμα χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικά σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί.
- 55 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα του ΓΕΕΑ ότι από την πρακτική λήψεως αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών προκύπτει ότι η χρήση μιας υποκατηγορίας δεν ισοδυναμεί, κατ' αρχήν, με τη χρήση γενικότερης κατηγορίας, αρκεί να υπομνησθεί ότι, ακόμη και αν αποδειχθεί μια τέτοια πρακτική, οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών σχετικά με την απόδειξη χρήσεως του προγενέστερου σήματος στηρίζονται στην εφαρμογή του κανονισμού 40/94. Επομένως, ο νόμιμος χαρακτήρας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει της προγενέστερης αυτών πρακτικής λήψεως αποφάσεων [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-36/01, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Επιφάνεια υαλοπίνακα), Συλλογή 2002, σ. II-3887, σκέψη 35, που επιβεβαιώθηκε κατ' αναίρεση με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2004, C-445/02 P, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-6267].
- 56 Επιπλέον, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι το επιχείρημα του ΓΕΕΑ δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή, λαμβανομένου υπόψη ότι η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως της υποκατηγορίας για την οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα αποδεικνύει την ουσιαστική του χρήση για το σύνολο της κατηγορίας στην οποία υπάγεται η υποκατηγορία αυτή, σύμφωνα με τον Διακανονισμό της Νίκαιας, αλλ' απλώς και μόνον ότι το προϊόν σε σχέση με το οποίο αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του σήματος αποδεικνύει την ουσιαστική χρήση του για το σύνολο της υποκατηγορίας για την οποία έχει καταχωριστεί.

- 57 Τέταρτον, ο ισχυρισμός ότι η ερμηνεία της προσφεύγουσας έχει ως συνέπεια ότι παρέχει στον εκάστοτε ανακόπτοντα τη δυνατότητα να απαλλαγεί από την υποχρέωση της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος, περιγράφοντας την προς καταχώριση κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών με γενικούς όρους, ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να αποδειχθεί βάσιμος, δεν ασκεί όμως εν προκειμένω επιρροή, λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω κατηγορία αποτέλεσε αντικείμενο αναλυτικής περιγραφής.
- 58 Τέλος, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι ναι μεν μια κατηγορία προϊόντων συνιστά ένα σύνολο ομοιογενών ως προς τη φύση τους προϊόντων, τα προϊόντα όμως αυτά ενδέχεται να είναι ετερογενή ως προς τον προορισμό τους, τους τελικούς καταναλωτές τους και τα δίκτυα διανομής τους, όπως ισχύει εν προκειμένω. Συναφώς, το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 επιβάλλει να προσδιορίζονται, σε κάθε περίπτωση και για κάθε κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών, υποκατηγορίες που να αντικατοπτρίζουν το περιεχόμενο της αποδεδειγμένης χρήσεως, εφόσον η αρχική περιγραφή του προγενέστερου σήματος ενδέχεται να καλύπτει προϊόντα ή υπηρεσίες αρκετά διαφορετικά ως προς τον προορισμό τους, του τελικούς καταναλωτές και τα δίκτυα διανομής.
- 59 Όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 45, ναι μεν αληθεύει ότι η ερμηνεία αυτή δεν στερείται λυσιτέλειας στην περίπτωση που η κατηγορία των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών είναι αρκετά ευρεία ώστε να μπορούν να διακρίνονται εντός αυτής διάφορες αυτόνομες υποκατηγορίες, επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η υποκατηγορία των προϊόντων για την οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα είναι επαρκώς σαφής και οριοθετημένη, ώστε να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτει προϊόντα τόσο διαφορετικά ώστε να πρέπει, σύμφωνα με την άποψη του ΓΕΕΑ, να οριστούν εντός αυτής νέες υποκατηγορίες.
- 60 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών, καθόσον έκρινε ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε μόνο για «προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία (μαγικό βαμβάκι)», και ότι, κατ' επέκταση, το εν λόγω σήμα έπρεπε να θεωρηθεί καταχωρισμένο, κατά την εξέταση της ανακοπής, μόνο γι' αυτό

το προϊόν και όχι για το σύνολο της υποκατηγορίας για την οποία είχε καταχωριστεί, ήτοι τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων», συνιστά παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένη υπόθεση, η εν λόγω παράβαση είναι αφ' εαυτής ικανή να επιφέρει την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως.

- 61 Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε επί της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί, επίσης, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 62 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από τη σύγκριση μεταξύ των προϊόντων της κλάσεως 3 που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα και από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι, αντιστοίχως, των «προϊόντων στιλβώσεως μετάλλων» και των «παρασκευασμάτων καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων» προκύπτει ότι τα προϊόντα που καλύπτουν τα εν λόγω σήματα είναι παρόμοια όσον αφορά τον προορισμό τους, τη συμπληρωματικότητά τους καθώς και τους τελικούς τους καταναλωτές.
- 63 Συγκεκριμένα, το προγενέστερο σήμα καλύπτει προϊόντα προοριζόμενα για τη στίλβωση όλων των ειδών μετάλλων, περιλαμβανομένων των αγωγών εκκενώσεως και των σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για προϊόντα προοριζόμενα για κάθε είδος κοινού, περιλαμβανομένων των επαγγελματιών της βιομηχανίας κατεργασίας μετάλλων.

- 64 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, κατά τη νομολογία, ο χαμηλός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των καλυπτομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμιστεί από τον υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως. Επιπλέον, τα σήματα που έχουν ιδιαίτερο διακριτικό χαρακτήρα, είτε εγγενώς είτε λόγω της φήμης τους, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος, και ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο σημαντικότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος.
- 65 Κατά συνέπεια, η αίτηση καταχώρισεως σήματος μπορεί να απορριφθεί παρά τον χαμηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των καλυπτόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών, εφόσον το προγενέστερο σήμα έχει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα.
- 66 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει μόνον ότι τα δύο συγκρουόμενα σήματα παρουσιάζουν υψηλό βαθμό ομοιότητας, αλλά και ότι το προγενέστερο σήμα έχει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, πρόκειται για ευφάνταστο όρο που ουδόλως περιγράφει το είδος των καλυπτόμενων προϊόντων και που χρησιμοποιήθηκε ευρέως στην Ισπανία από το 1912.
- 67 Τέλος, δεδομένου ότι τα συγκρουόμενα σήματα παρουσιάζουν μεγάλη συγγένεια, η προσφεύγουσα καταλήγει ότι υφίσταται ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεδεμένες επιχειρήσεις, ακόμη και στην περίπτωση που, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη μόνον το εν λόγω ειδικό προϊόν.
- 68 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η ως άνω επιχειρηματολογία δεν είναι βάσιμη.

- 69 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα προϊόντα για τα οποία θεωρείται ότι καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα, ήτοι προϊόν στιλβώσεως μετάλλων συνιστάμενο σε βαμβάκι διαποτισμένο με στιλβωτική ουσία, διέφεραν από τα προϊόντα που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι τα παρασκευάσματα καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων.
- 70 Το ΓΕΕΑ δέχεται ότι, ναι μεν ο «καθαρισμός» και η «στιλβωση» μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να συνδέονται στενά, ιδίως όσον αφορά τα προϊόντα οικιακής χρήσεως, τούτο όμως δεν ισχύει εν προκειμένω, δεδομένου ότι δεν υφίσταται καμία σχέση μεταξύ του σκοπού, αφενός, του καθαρισμού των σωλήνων εξαγωγής και, αφετέρου, του καθαρισμού των μετάλλων που προορίζονται για οικιακή χρήση.
- 71 Τα εν λόγω προϊόντα έχουν διαφορετική χρήση και, ως εκ τούτου, δεν ανταποκρίνονται στις ίδιες ανάγκες και δεν είναι ούτε ανταγωνιστικά ούτε εναλλάξιμα.
- 72 Επιπλέον, το ΓΕΕΑ αμφισβητεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα προϊόντα είναι συμπληρωματικά, για τον λόγο ότι στηρίζεται στην εσφαλμένη υπόθεση ότι τα εν λόγω παρασκευάσματα καθαρισμού προορίζονται για μεταλλικούς σωλήνες.
- 73 Θα ήταν, επίσης, ανακριβές να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα ενδέχεται να έχουν κοινούς τελικούς καταναλωτές. Συγκεκριμένα, το εν λόγω ειδικό προϊόν δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί παρά μόνο για μικρά εργαλεία οικιακής χρήσεως και είναι προφανώς ακατάλληλο για πιο ογκώδη μεταλλικά αντικείμενα. Την οικιακή χρήση του προϊόντος της προσφεύγουσας αναγνώρισε, εξάλλου, και η ίδια με το από 23 Ιουλίου 1999 έγγραφό της, στο οποίο αναφέρει ότι οι νέες γενιές εξακολουθούν να χρησιμοποιούν το προϊόν ALADDIN. Το κοινό αυτό, όμως, ήτοι οι μέσοι καταναλωτές συνηθισμένων προϊόντων, πρέπει να διακρίνεται από το πολύ

εξειδικευμένο κοινό των επαγγελματιών της μεταλλουργικής βιομηχανίας. Η εκτίμηση αυτή ενισχύεται από τη διαφήμιση της προσφεύγουσας που παρουσιάζει «σειρά οικιακών προϊόντων καθαρισμού», στην οποία το επίδικο ειδικό προϊόν είναι τοποθετημένο ανάμεσα σε άλλα προϊόντα οικιακής χρήσεως.

- 74 Τέλος, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι, λαμβανομένου υπόψη του ενδιαφερομένου από το εν λόγω ειδικό προϊόν κοινού, είναι πολύ απίθανο να έχει το εν λόγω προϊόν κοινά δίκτυα διανομής με τα προϊόντα που προσδιορίζει η αίτηση καταχωρίσεως του εν λόγω κοινοτικού σήματος, τα οποία διατίθενται στο εμπόριο από υψηλά εξειδικευμένους διανομείς και χονδρεμπόρους υδραυλικών ειδών.
- 75 Το ΓΕΕΑ κατέληξε ότι τα συγκρινόμενα προϊόντα είναι διαφορετικά ανεξαρτήτως του αν θεωρηθεί ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε μόνο για το εν λόγω ειδικό προϊόν.
- 76 Κατά τη σχετική με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104 νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία εφαρμόζεται κατ' ουσίαν στην ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει την ταυτότητα ή την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Canon, σκέψη 22). Για τους προαναφερθέντες λόγους, η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται, οπότε δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, ανεξαρτήτως του αν το προγενέστερο σήμα έχει ισχυρό εγγενή διακριτικό χαρακτήρα. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην απουσία κινδύνου συγχύσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 77 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται

δεκτό για καταχώριση, εάν, λόγω της ταυτίσεως ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και της ταυτίσεως ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, ως «προγενέστερα σήματα» νοούνται, μεταξύ άλλων, σήματα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος.

78 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνο συγχύσεως συνιστά ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

79 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνο συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού για τα σήματα και τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και αυτής των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την παρατιθέμενη νομολογία].

80 Εν προκειμένω, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του ΓΕΕΑ, το προγενέστερο σήμα πρέπει να θεωρηθεί καταχωρισμένο, όσον αφορά την ανακοπή, για το σύνολο των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση. Συνεπώς, τα προϊόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων προϊόντων είναι, αφενός, τα προϊόντα που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, ήτοι τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων», και, αφετέρου, τα προϊόντα της κλάσεως 3 που περιγράφει η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, ήτοι τα «παρασκευάσματα καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων».

- 81 Ναι μεν τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» συνιστούν προϊόντα τρέχουσας κατανάλωσης αλλά και προϊόντα προοριζόμενα για επαγγελματικό ή εξειδικευμένο κοινό, δεν αμφισβητείται όμως ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως απευθύνονται αποκλειστικά στους επαγγελματίες της βιομηχανίας κατεργασίας μετάλλων. Συνεπώς, μόνο στο αποτελούμενο από τους εν λόγω επαγγελματίες κοινό μπορεί να προκληθεί σύγχυση ως προς τα εν λόγω σήματα. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε στην Ισπανία. Συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να πραγματοποιηθεί η ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως αποτελείται από επαγγελματίες της βιομηχανίας κατεργασίας μετάλλων εγκατεστημένους στην Ισπανία.

— Επί της συγκρίσεως των επίδικων προϊόντων

- 82 Κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους, καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους [προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Canon, σκέψη 23, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 31].

- 83 Όσον αφορά τη φύση των εν λόγω προϊόντων, πρέπει να σημειωθεί ότι εμπίπτουν στην ίδια κατηγορία και συνιστούν, κατά παρόμοιο τρόπο, χημικά προϊόντα που επιτίθενται σε μεταλλικές επιφάνειες. Επιπλέον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι πράξεις στιλβώσεως και καθαρισμού δεν είναι μεν όμοιες, είναι όμως τουλάχιστον παρόμοιες, στο μέτρο που εμπίπτουν αμφότερες στη γενικότερη δραστηριότητα του καθαρισμού. Επομένως, τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να θεωρηθούν ως έχοντα επίσης ανάλογη λειτουργία.

- 84 Εντούτοις, αφενός πρέπει επίσης να σημειωθεί, γενικώς, ότι η περιγραφή των προϊόντων της κλάσεως 3, τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ήτοι τα «παρασκευάσματα καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων», καλύπτει μια πιο περιορισμένη υποκατηγορία, ειδικότερη σε σχέση με αυτή που περιλαμβάνει τα «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα.
- 85 Αφετέρου, όπως τονίζει το ΓΕΕΑ, δεν μπορεί να απορριφθεί η άποψη ότι οι σκοποί και οι τρόποι χρήσεως των προϊόντων διαφέρουν. Ενώ τα προϊόντα τα οποία αφορά το προγενέστερο σήμα προορίζονται, κατ' αρχήν, για τη στίλβωση, μέσω της τριβής, των μεταλλικών αντικειμένων, και έχουν, ως εκ τούτου, μερικώς αισθητική λειτουργία, τα προϊόντα τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως προορίζονται κυρίως για τον καθαρισμό και την απόφραξη, με την έγχυση και στη συνέχεια τη διάλυση των μεταλλικών ιζημάτων, των σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων της βιομηχανίας κατεργασίας μετάλλων, πράγμα που ισοδυναμεί με χρηστικό σκοπό.
- 86 Επομένως, κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει, σ' αυτό το στάδιο, να σημειωθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα προσομοιάζουν εν μέρει.

— Επί της συγκρίσεως των επίδικων σημείων

- 87 Αρκεί, συναφώς, η διαπίστωση ότι δεν αμφισβητείται ότι τα συγκρουόμενα σημεία παρουσιάζουν υψηλό βαθμό ομοιότητας, καθότι το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι υπήρχε μεγάλη οπτική ομοιότητα μεταξύ των σημείων και ότι, από φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως, τα σημεία αυτά ήταν όμοια. Επιπλέον, πρέπει να τονιστεί ότι, δεδομένου ότι αμφότερα τα επίδικα σημεία είναι αμιγώς λεκτικά, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο, πλην μιας αμελητέας ορθογραφικής διαφοράς, ικανό να τα διαφοροποιήσει.

— Επί του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων

- 88 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων επιτείνεται λόγω του ότι το προγενέστερο εθνικό σήμα ALADDIN έχει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, λόγω του ότι αφορά έναν ευφάνταστο όρο που ουδόλως περιγράφει το είδος των προσδιοριζόμενων προϊόντων και που χρησιμοποιήθηκε ευρέως στην Ισπανία από το 1912. Κατά την άποψή της, τον ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος αναγνώρισε και το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 89 Για να καθοριστεί, όμως, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος και, κατ' επέκταση, για να αξιολογηθεί αν έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα, απαιτείται η σφαιρική αξιολόγηση των στοιχείων από τα οποία προκύπτει η μεγαλύτερη ή μικρότερη ικανότητα του σήματος να προσδιορίσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωριστεί ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, να συμβάλει στη διάκριση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών από αυτά άλλων επιχειρήσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 49).
- 90 Κατά την αξιολόγηση αυτή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εγγενείς ιδιότητες του σήματος, το αν το σήμα περιλαμβάνει περιγραφικά στοιχεία των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε καθώς και η φήμη που έχει αποκτήσει, ιδίως το μερίδιο της αγοράς που του αναλογεί, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που, χάρη στο σήμα, αναγνωρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και οι δηλώσεις εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων [προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Canon, σκέψη 18· προπαρατεθείσα στη σκέψη 89 απόφαση Windsurfing Chiemsee, σκέψη 51, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 23· απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2003, T-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY), Συλλογή 2003, σ. II-43, σκέψη 34].

- 91 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται να δηλώσει ότι το προγενέστερο σήμα αποτέλεσε αντικείμενο εκτεταμένης χρήσεως στην Ισπανία από το 1912, χωρίς να προσκομίσει κανένα από τα προαναφερθέντα στοιχεία για να αποδείξει τη φήμη του εν λόγω σήματος. Συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το εν λόγω σήμα διαθέτει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα βάσει του στοιχείου αυτού.
- 92 Όσον αφορά, δεύτερον, τις εγγενείς ιδιότητες του προγενέστερου σήματος, πρέπει να σημειωθεί, αφενός, ότι, όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα, το λεκτικό σήμα ALADDIN δεν περιλαμβάνει περιγραφικά στοιχεία των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε και, αφετέρου, ότι το σημείο αυτό έχει μεγάλη ικανότητα δημιουργίας συνειρμών, ικανή να αποτελέσει εγγενή ιδιότητα του σήματος. Συγκεκριμένα, ο Αλαντίν είναι παγκοίμως γνωστός ως ο ήρωας ενός από τα παραμύθια *Χίλιες και μια νύχτες*, ο οποίος ανακάλυψε μια μεταλλική λάμπα λαδιού μέσα από την οποία εμφανιζόταν, όταν την έτριβε, ένα τζίνι δυνάμενο να ικανοποιήσει τις ευχές του κατόχου του. Επομένως, ο όρος Aladdin παραπέμπει ταυτόχρονα σε μία από τις πιθανές χρήσεις των προϊόντων που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα, αλλά και στον υποτιθέμενο θαυματουργό τους χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει μεγάλη ικανότητα προσδιορισμού των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε, ήτοι των «προϊόντων στιλβώσεως μετάλλων», ως προερχομένων από συγκεκριμένη επιχείρηση και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στη διάκρισή τους από αυτά άλλων επιχειρήσεων. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δέχθηκε, εξάλλου, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, πράγμα που το ΓΕΕΑ δεν αμφισβητεί στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής.
- 93 Πρέπει, όμως, να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, δεδομένου ότι ο κίνδυνος συγχύσεως αυξάνει όσο εντονότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 24), τα σήματα με ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, είτε λόγω της φύσεώς τους είτε λόγω της φήμης τους, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Canon, σκέψη 18).
- 94 Επιπλέον, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως συνεπάγεται κάποια αλληλοεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα

των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως. Πράγματι, η αλληλοεξάρτηση των παραγόντων αυτών εκφράζεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, σύμφωνα με την οποία είναι απαραίτητο η έννοια της ομοιότητας να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο συγχύσεως του οποίου η εκτίμηση, αυτή καθεαυτή, εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από το κατά πόσον είναι γνωστό το σήμα στην αγορά και από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου καθώς και μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 17, Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 19, και Fifties, σκέψη 27).

- 95 Επομένως, για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ενδέχεται να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, παρά τη μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, όταν η ομοιότητα των σημάτων είναι μεγάλη, ο δε διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος είναι ισχυρός (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Canon, σκέψη 19).
- 96 Εν προκειμένω, πρέπει ασφαλώς να γίνει δεκτό ότι τα επίδικα προϊόντα είναι μερικώς παρόμοια και ότι το ενδιαφερόμενο κοινό, συγκεκριμένο από επαγγελματίες ειδικευμένους στον τομέα των προϊόντων που αφορά η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, είναι ικανό να εκδηλώσει υψηλό βαθμό προσοχής κατά την επιλογή των προϊόντων αυτών [βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψεις 37, 40 και 52, και της 30ής Ιουνίου 2004, T-317/01, M+M κατά ΓΕΕΑ — Mediametrie (M+M EUROdATA), που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή 2004, σ. II-1817, σκέψεις 51 και 52].
- 97 Εντούτοις, πρέπει περαιτέρω να σημειωθεί ότι, εκτός από τον μερικώς παρόμοιο χαρακτήρα τους που επισημάνθηκε ανωτέρω, τα επίδικα προϊόντα συνδέονται, γενικώς, με τη δραστηριότητα του καθαρισμού και με τα μέταλλα, σχέση η οποία ενισχύεται επιπλέον από το γεγονός ότι τα επίδικα σήματα είναι όμοια από

εννοιολογικής απόψεως, πράγμα που δεν αμφισβητείται από το ΓΕΕΑ, και μπορεί να θεωρηθεί ότι συνδέονται με τα προϊόντα που καλύπτουν, καθότι παραπέμπουν σε πρόσωπο παραμυθιού που σχετίζεται με μια μεταλλική λάμπα λαδιού.

- 98 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίδικα προϊόντα ως ανήκοντα στο ίδιο φάσμα προϊόντων καθαρισμού που έχουν σχέση με το μέταλλο. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το εν λόγω κοινό, το οποίο αποτελείται ασφαλώς από επαγγελματίες, έχει συνείδηση των διαφορών μεταξύ των τρόπων παρασκευής των προϊόντων αυτών, δεν θα συναγάγει κατ' ανάγκη ότι οι διαφορές αυτές εμποδίζουν την ίδια επιχείρηση να παρασκευάζει ή να διαθέτει στο εμπόριο τα δύο είδη προϊόντων ταυτόχρονα. Επομένως, το ενδιαφερόμενο κοινό θα έχει την εντύπωση ότι τα επίδικα προϊόντα είναι δυνατό να έχουν την ίδια εμπορική καταγωγή [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835,, σκέψη 33].
- 99 Συνεπώς, το ενδιαφερόμενο κοινό μπορεί να θεωρήσει ότι τα επίδικα προϊόντα είναι συγγενή, καθότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια προϊόντων και, ως εκ τούτου, να τα αντιμετωπίσει ως στοιχεία ενός γενικότερου φάσματος προϊόντων που μπορεί να έχουν κοινή εμπορική προέλευση.
- 100 Επομένως, κατά το Πρωτοδικείο, το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται από επαγγελματίες ειδικευμένους στην κατεργασία μετάλλων δεν αρκεί, λαμβανομένων υπόψη του ομοειδούς χαρακτήρα των επίδικων προϊόντων, του υψηλότερου βαθμού ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων και του ισχυρού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να πιστεύσει το εν λόγω κοινό ότι τα επίδικα προϊόντα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

- 101 Συνεπώς, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων. Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει επίσης να γίνει δεκτός.
- 102 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 103 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.
- 104 Όσον αφορά, ωστόσο, το ζήτημα των αποδοτέων εξόδων, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, «τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται προκειμένου να προσκομίσουν τις προβλεπόμενες από το άρθρο 131, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, μεταφράσεις των υπομνημάτων ή εγγράφων στη γλώσσα της διαδικασίας, θεωρούνται ως αποδοτέα έξοδα». Τα έξοδα όμως της διαδικασίας ανακοπής δεν συνιστούν έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Συνεπώς, το αίτημα της προσφεύγουσας για την καταβολή από το ΓΕΕΑ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε για τη διαδικασία της ανακοπής πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 31ης Ιανουαρίου 2003.**
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.**

Legal

Tiili

Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Ιουλίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Legal